

Trygd og álit

Oddagrein

MÁLIÐ um ósemjuna á Atlantsflog hevur tikið eina heilt margháltliga vend og tørvur er á sera álvarsomum tiltøkum til tess at tryggja álit brúkaranna á felagið. Føroyingar yvirhøvur við undantaki av Dimmalætting eru góðir við Atlantsflog. Hóast trupulleikar má henda fyrirkoma sigast at vera ikki so lítið av einari succes og gudarnir skulu vita at okkum trýtur slíkar. Umborð er hugnaligt, tænaustøðið er høgt, starvsfólkini blíð, fyrirkomandi og professionel. Tú kennir teg tryggan við manning og flogfar og óhugnaligar ella ógvusligar lendingar í Vágum koma at kalla ikki fyrri. Hetta tí skiparar eru dugnaligir og flogfarið framúr vælhóskandi til okkara lendingarviðurskipti.

MEN nú eru álvarsom spurnartekin sett til trygdina enntá av teimum, ið skuldu havt best innlit í henda spurning. Tíðindini um, at flogfarið hevur flogið í tveir mánaðir uttan at eitt brek, tað veri seg so lítið, tað vera vil, er funnið, eru órógvandi. Tíðindini um, at ovasti ábyrgdarhavandi av teknisku trygdini hevur brotið av eina trygdarskipan og at hetta er farið fram við leiðslunar vitan eru bart út sagt skelkandi. Hetta má ikki henda. Tey, sum seta seg upp í eitt flogfar, eiga at kunna kenna seg 100% trygg við, at alt er í lagi og at øll í skipanini halda reglurnar.

TAD nyttar einki at royna at bagatellisera tað, sum hent er. Málið má kannast út í æsur og vit mugu fáa vissu fyrri, at einki – yvirhøvur einki er at finnast at við trygdini umborð á flogfarinum. Hetta verður eingin lættur setningur hjá leiðsluni og hetta verður ikki gjørt við bert at forða ferðafólkunum at lesa Dimmalætting. Her skal annað og meira til og tað hevur skund – stóran skund. Nú ósemjan er vorðin ein spurningur um trygdina, hevur almenningurin krav upp á allar upplýsingar í hesi løgnu sök og somuleiðis krav upp á fáa at vita, á hvønn hátt leiðslan fer at tryggja okkum, at tað, sum er hent, ongantíð aftur fer at endurtaka seg.

Sosiálarin

Lesarabrøv

Aftursvar til Brot í Dimmu leygardagin

Lesi sjáldan dulnevnd lesarabrøv, men undantøk eru sjálvandi. Aðrenn komið var í helvt at lesa, var onginn ivi um hvør hesin Brot var.

Tá Brot sipar til mitt úttalshi um misálit á landsstýrismannin í samferðslumálum, so stendur hetta sjálvandi við til viðkomandi avgerð er broytt. Brot kann eisini vera visur í, at var hesin møguleikin til staðar, tá stríðið um Miðnámskúlan í Vági var fyrri, so var hesin møguleikin eisini nýttur tá.

Tað kann vera trupult hjá fólk, ið ikki kenna til viðurskiptini, at skilja hetta, men tá ein sær, at mótarbeitt verður frá umsiting og øðrum teimum royndum, ið verða gjerdar fyrri at stuðla teimum, ið royna at byggja nakað upp, so eigur at verða sligið hart til. Tey flestu hava ásaðnað, hvussu tungt er at byggja upp aftur tað, ið farið er, og serliga í hesum tíðum.

Eg kann í hesum sambandi nevna eitt dømi um mótsøðu frá Strandferðsluni. Maður í

syðru helvt fekk í fjór sendandi millum 800 og 900 tons av fraktgjøgnum árið til Suðuroynna. Sjálvt um tað mesta skuldi nýtast í Vági, so kom ikki eitt kilo suður tann túrin, Teistin sigldi á Vág.

Hetta er bara eitt dømi av mongum.

Vit, sum eru í samgongu, í hvussu so er eg sjálvur og Jákup Joensen, góðtaka als ikki slíka framferð.

Eftirmin hjá Brot at gera Føroyar til eitt valdømi, fyrri at

sleppa av við okkum, røkkur ikki. Brot átti at kunna roknað út, at vit høvdu blivið hangandi við valúrslitinum higartil sum grundarlag.

Hjá Brot og øðrum við 67 atkvøðum hevði tað við einum valdømi kanska rokkið til ein sess í einum komandi bygdarráði í Koltri.

Henrik Old

Arbeiðaraveldi – Kapitalveldi

Um hesi bæði fyrirbrigdini snýr mesta stríð í heiminum seg. Hjá okkum tó við hjálandaskrimslinum omaná.

Ikki skal eg koma sum ein annar politiskur peikifingur og sundurgreina orsøkirnar til stríðið í Verkamannafylkingini. Tó havi eg hug at peika á okkurt, sum fleiri við mær vistu var galið, longu stutt eftir stovning fylkingarinnar.

Verkamannafylkingin var ikki nakar flokkur sum so, men stevndi fram móti arbeiðaraveldi (á fremmandum máli t.d. »peoples power«, »poder popular« osfr.), við øðrum orðum einum slag av tí mest fullkomna demokrati, hugsast kann. Slíkir tankar fullu ikki í góða jørð hjá nokrum øðrum flokki. Allir rópa teir seg demokratiskar. Ja, vanlig hugsan er enntá, at vit hava demokrati á hesum hjálandaklettum. Vit hava aldri havt nakað demokrati her á landi, og í dag standa vit longur enn nakrantíð áður frá hesi hugsjón. Vit hava eitt kapitalveldi, sum eyðræir alt og øll, sum ikki hava megnad at klíntrað upp á onkran stjórntind. Ikki man vera púra burturvíð at siga, at nakrir heilt fáir kraddarar og spekulantar eiga meira

enn 90% av føroyskum kapitali og ognum. Her er talan um bæði føroyingar og útlendingar.

Verkamannafylkingin hevði sett sær fyrri m.a. at rudda upp í samfelagum. Tí fekk fylkingin eisini so stóra undirtøku fyrstu ferð, hon stillaði upp til løgtingsval. Fólk vóru snøgt sagt troyst av óteljandi svikum, allir flokkarnir gjøgnum árið høvdu fram. Fólk høvdu fingið eygni upp fyrri, at demokrati er annað og meira enn at sleppa at seia ein kross fjórðu hvørt ár. Av somu orsøk fekk Verkamannafylkingin allar hinar flokkarnar til figgingar, tó uttan at hetta ávirkaði undirtøkuna millum fólk. Ja, um vit so høvdu 300 flokkar í hesum landi, fekk fólk ið ikki meira at skula sagt, vit fingi ikki nakað demokrati.

Hvat er so galið?

Manget er galið, men her skal okkurt verða drigið fram.

Vit fáa aldri nakað arbeiðaraveldi ella demokrati í hesum landi, uttan føroyskt fullveldi. Tí var tað eftir mínum tykki eitt stórt mistak, at fylkingin ikki beinanvegin, hóast tað kanska hevði kostað nakrar atkvøður, setti sær fyrri at krevja fullveldi, loysing, um tó vilt, tó við teiri

treit, at arbeiðandi fólk ið skuldi ráða í komandi føroyska ríkinum.

Eitt annað mistak var at fara upp í nakra sum helst samgongu, í øllum førum ikki fyrri enn fylkingin hevði vaksið seg sterka og veruliga hevði fólk ið við sær. Hetta kundi verið gjørt við einum beinbørðum andstøðupolitikki, til rætta lótan var komin.

Tá so frættist, at Óli Jacobsen skuldi upp í landsstýrið fyrri Verkamannafylkingina, vóru vit mong, ið sóu skriftina á veggnum. Úrslitið siggja vit eisini í dag. Vit hava ikki fingið eitt einasta arbeiðsplass við Óla í landsstýrinum. Tað undrar ongan. At fara upp í hatta landsstýrið, var tað sama sum at kasta seg fyrri úlvarnar. Og nú gongur sjón fyrri søgn. Fyrst skuldi hesin háli fakfelagsformaður, sum á sinni gav sjómannafelagum mønsturingin, læra hini í fylkingini kynstrið at reka politikk í 3 mánaðir. Nú er eitt ár farið, og Óli situr í flóga landsstýrissessinum við sama lag og rekur borgaraligan politikk, samstundis sum hann av øllum alvi spillir Ingeborg Vinther út. Ingeborg hevur tult og heilt fylgt stevnukrá fylkingarinnar, og tiskil hevur hon

mangan, tá á stóð, staðið einsamøll. Hevði bara ein annar tinglimur tikið somu støðu sum Ingeborg, so stóð upprunliga krav lögtingsins um dómara-kanning við enn. Nú fáa vit aldri at vita, hvat svik er farið fram handan leiktjóðini í partabævaumbýtinum og so mongum øðrum. Og hvør stóð einsamøll innan Verkamannafylkingina fóst við sínar hugsjónir, tá kapitalistiska svandið fór fram við Framtaksgrunninum og Føroya Banka? Tað var Ingeborg. Hinir kastaðu seg í flóga favn kapitalins, alt meðan almennur peningur varð nýttur at bjarga eini Fiskasølu, sum kortini skjótt fer á heysin einaferð enn. Tøkk fá Ingeborg fyrri at standa fast við arbeiðarhugsjónirnar!

At enda: Einki samfelag í heimssøguni er nakrantíð farið á heysin av arbeiðaralønnum. Men Føroyar eru væl á veg at fara á heysin vegna húðfletting av løntakarum við heimsins hægsta skattarætti. Einans einar frælsar, demokratiskar Føroyar við sonnu arbeiðaraveldi, megnat at skapa rættvísi á hesum klettum.

Arnþjórn R. Thomsen

Fyribils viðmerking til Jógvan við Keldu í Norðlýsinum

Tú sigur, at eg havi verið í fjølmiðlunum í seinastuni við mínum meetingum av keypinum av Faroe Seafood í Grimsby.

Til hetta er at siga, at eg ikki havi viðgjørt ta privatu síðuna av hesum máli, tá eg á sama hátt eins og tú ikki eri inni í málinum og tú ikki kann gera viðmerkingar til hetta.

Men tá tú leggur meg undir at leypa í ryggin á einum av

vinnulívsmonnum í Klaksvík, so er hetta óndskapur uttan líka.

Tað, sum eg hevði áhuga í, var at lýsa leiklut landsstýrisins í hesum máli.

Tað haldi eg meg sum løgtingsmann hava fullan rætt til sum limur í grein 18 nevndini, sum vald varð at kanna politisku viðurskiptini frá 1980 og framfyrri.

Tað at løgmaður fer niður á

flogvøllin í Kastrup at tosa við Richard Mikkelsen, formann í figgingargrunnum, ger meg ivasaman.

Tí kundi tað hent seg, at tað vóru aðrir politiskt sterkari persónar í skrivandi stund, sum kundu hugsað sær at falla umtalaða vinnulívsmanni í ryggin.

Tað, sum harmar meg og fleiri føroyingar, er at alt vinnulív í Føroyum endar á út-

lendskum hondum.

Spurningum tínum skal eg nokk svara tær uppá í komandi Norðlýsi. Um ikki fleiri longu eru svaraðir av tí, sum er komið fram í fjølmiðlunum seinastu dagarnar.

 Heini O. Heinesen,
 løgtingsmaður